

NARODENIE PANNY MÁRIE B

Tak, ako vlani aj tento raz chcem poukázať na mesiac september, ktorý je pre nás významný v tom, že v ňom slávime viac sviatkov vťahujúcich sa na Pannu Máriu. Aj v tento deň 8. septembra slávime sviatok jej narodenia.

Mimoriadne omilostenie Panny Márie a jej význam v dejinách spásy vyvolali v kresťanskom ľude výnimočnú úctu, ktorá sa odzrkadlila aj v teológii a v liturgickom živote Cirkvi. O osobnom ľudskom živote Ježišovej Matky vieme pomerne málo. Kde sa Panna Mária narodila? Sú dve starokresťanské správy. Jedna hovorí, že sa narodila asi 8 km severne od Nazareta v dedinke Seforis, odkiaľ pochádzala jej matka svätá Anna. Druhá správa a tá je pravdepodobnejšia, že sa narodila v Jeruzaleme čoho je dôkazom aj dom aj križiacky kostol pri tzv. Svätoštefanskej bráne. Túto bránu tiež nazývame Brána Panny Márie. O jej narodení sa nedozvedáme z evanjelií, ale z apokryfného evanjelia svätého Jakuba. Tento starobylý apokryf z druhého storočia ovplyvnil kresťanskú ľudovú nábožnosť aj liturgiu. Najprv východní a neskôr aj západní kresťania prijali z neho do liturgického kalendára napr. mená rodičov Panny Márie - Joachima a Anny - a zaviedli aj ďalšie mariánske sviatky.

Dnes je veľký dôvod osláviť narodenie Panny Márie, Matky Ježiša Krista. Podľa spisovateľa M. Quoista, Ježiš Kristus o svojej Matke hovorí: „To najlepšie, čo som stvoril je moja Matka. Matku som potreboval a preto som ju stvoril. Stvoril som ju skôr ako ona mňa. To bolo istejšie. Teraz som naozaj človek ako tí ostatní. Nemám čo závidieť, aj matku mám ako oni. Opravdivú. Matku, ktorá mi chýbala. Moja Matka sa volá Mária.“

Význam Panny Márie ukázal sám Boh, keď povedal cez svojho služobníka anjela Gabriela pri zvestovaní: „Hľa počneš v živote a porodiš Syna a nazveš ho menom Ježiš“ (Lk 1, 31). Neskôr pri Jozefových pochybnostiach mu povie: „Neboj sa vziať si Máriu za manželku, lebo čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého“ (Mt 1, 20). Panna Mária je človekom v plnom slova zmysle. Ale je človekom, ktorý dostal najvýznamnejšiu úlohu od Boha a zohral ju s obdivuhodnou vernosťou a veľkodušnou láskou. Tu je základ veľkosti Márie a dôvod našej úcty. Je Matkou Božieho Syna, Ježiša Krista a po udalostiach na Kalvárii sa stala aj našou matkou. Preto má Mária miesto v našich modlitbách, aj v našej úcte a preto je znázorňovaná aj v našich chrámoch, či v domácnostiach. Preto má svoje zdôvodnenie každá modlitba k nej, lebo cez jej ruky prechádza naša modlitba k Bohu a tieto ruky sú mu najmilšie.

Je na mieste chopiť sa ruženca, alebo pomodliť sa Anjel Pána, alebo zaspievať si tak od srdca mariánsku pieseň, či zájsť si na pútnické miesta. Od nej človek nikdy neodchádza chudobnejší, ale obohatený Božou milosťou a jej ochranou. Kiež nám

tento sviatočný deň dopomôže nájsť k nej správny vzťah. Viac ju milovať a uctiť. Toto ovocie nenechá na seba dlho čakať.

Nakoľko 12-teho septembra slávime spomienku Mena Panny Márie, ktorá pripadne tento rok na nedeľu, tak si dovoľím napísať k tomuto hore uvedenému zamysleniu aj niekoľko viet na vysvetlenie vzácneho mena Mária. Význam mena Márie pochádza z hebrejčiny. Mirjam, čiže Mária a prekladá sa „Bohom milovaná.“

Príležitosťou k ustanoveniu celo cirkevného sviatku Mena Panny Márie bolo rozhodujúce odvrátenie tureckého nebezpečenstva od kresťanskej Európy. Ako je známe, mohamedánski Turci sa neuspokojili dobytím Malej Ázie. Cez Balkán postupovali ďalej do Európy. Dobytím Carihradu r. 1453 s konečnou platnosťou zlikvidovali byzantskú ríšu a kresťanstvo na blízkom východe. V r. 1526 porazili uhorské vojsko pri Moháči ako poslednú prekážku na ceste do strednej Európy. Postupne obsadili Maďarsko a južné Slovensko. Ich najbližší cieľ bolo dobytie Viedne, hlavného mesta katolíckych Habsburgov.

Prvý raz sa Turci objavili pri Viedni už v r. 1529. Ale k rozhodujúcemu zápasu prišlo až v r. 1683. Dvestotisícová turecká armáda uzavrela obkľúčenie mesta 14. júla. Obrancovia mesta hrdinsky odolávali vlnám tureckých útokov. Turkom prišiel na pomoc aj protestantský knieža Imrich Thököly, ktorého vojsko sa pri prechode cez Slovensko zachovalo voči katolíkom nemenej barbarsky ako Turci.

Katolíckym obrancom Viedne prišiel na pomoc knieža Karol Lotrinský a poľský kráľ Ján III. Sobieski. Kresťanské vojsko kráčalo pod mariánskou zástavou. Hlavným hrdina konečnej fázy boja kráľ Sobieski sa pripravil na osudové chvíle prijatím sviatostí vo sviatok Narodenia Panny Márie 8. septembra. Rozhodujúci boj sa odohral dňa 12. septembra. Turecké vojská utrpeli drvivú porážku, z ktorej sa už nespamätali a postupne museli opustiť Európu.

Na pamiatku tohto významného víťazstva pápež Inocent XI. ustanovil dňa 25. nov. 1683 pre celú Cirkev sviatok Mena Panny Márie, ktorý sa slávil vo výročitý deň oslobodenia Viedne a to 12. septembra.

(Podľa: Blízki Bohu i ľuďom 5).

Pripravil: Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov